

«Верховна Рада України від імені Українського народу — громадян України всіх національностей...успіваючи відповідальність перед Богом, власною совістю, попередніми, нинішнім та майбутніми поколіннями...приймає цю Конституцію — Основний закон України».

Конституція України

Слово «**конституція**» має латинське походження «**constitutio**» — устрій, установлюю. Конституція — найважливіший правовий документ будь-якої держави, вона має особливий юридичний статус.

Конституція України — це Основний Закон України, який закріплює права, свободи і обов'язки громадян України, її суспільно-політичний і державний устрій. Вона має особливий правовий статус — вищу юридичну силу, особливий порядок прийняття, підвищену стабільність та високий рівень захисту з боку держави.

Конституція була прийнята Верховною Радою України **28 червня 1996 р.** як завершення довгого і важкого конституційного шляху, що почався шість років тому Декларацією про державний суверенітет України (16 липня 1990 р.). Знайшов своє логічне завершення поступ українського народу до утвердження держави суверенної і незалежної, демократичної і правової. Після конституційного оформлення незалежності України держава посіла «серед держав світу осібне і рівне становище». День Конституції України — єдине державне свято, що встановлено власне Конституцією Статтею 161: «День прийняття Конституції України є державним святом — Днем Конституції України». Але коріння Української Конституції набагато глибше. У квітні 1710 року при обранні гетьманом України Пилипа Орлика була складена перша не тільки українська, але й європейська конституція в сучасному розумінні — це політичний меморіал «Вивід прав України», а також «Пакти й конституції законів та вольностей Війська Запорозького». Вона заклала основи республіканського правління в Україні.

Конституція України 1996 року складається з:

- преамбули — своєрідний вступ до Основного Закону;
- 15 розділів;
- 161 статті.

Має наступну структуру:

Розділ I. Загальні положення.

Розділ II. Права, свободи і обов'язки людини й громадянина.

Розділ III. Вибори, референдум.

Розділ IV. Верховна Рада України.

Розділ V. Президент України.

Розділ VI. Кабінет Міністрів України. Інші органи виконавчої влади.

Розділ VII. Прокуратура.

Розділ VIII. Правосуддя.

Розділ IX. Територіальний устрій України.

Розділ X. Автономна Республіка Крим.

Розділ XI. Місцеве самоврядування.

Розділ XII. Конституційний суд України.

Розділ XIII. Внесення змін в Конституцію України.

Розділ XIV. Завершальні положення.

Розділ XV. Перехідні положення.

Забезпеченням верховенства Конституції, її охороною та офіційним тлумаченням
займається єдиний орган конституційної юрисдикції — Конституційний Суд України.

Сохранить